

mis jahi plüßides ei sündind pruunkida. Imetele-
des waatis jahtmeister seda wäljajookewad pulwert
— aga mitte kaua. Tahtisest keldri ußest tõmbas
tuul läbi ja ajas põlewa takkudest ühe südeme maha
pulwri sisse. — — Selsammal silmapilgul nägi
ingel kalamehe maja uße eest, kuidas lossi wast
katus pealt üles wastu taewast lendas ja pats
suutsufammas üleestõusis. Üks tume raske panga-
tamine käis selle peale. Nüüd teadis ingel küll,
mispärast ta waga rahwa teenistuseks oli wäljaläti-
tatud, sest nüüd oli tal tegemist, neid raskeid põle-
waid lendawaid lossi puru ja tükka teelda selle maja
peale langemast, et n'ad elusse jäiwad. Ja oleks
ta mitte omad tiiwad laiale lantanud, kui lana
oma poegade üle, siis oleks see wägew pörutamine
seda weikest maja puruks löönud ja järwe põhja
wistanud. Selle pangu peale ruttasiwad nüüd
kalamees oma pojaga ehmatand tuast wälja ja nä-
giwad weel seda torni kõrgust suutsu sammast, mis
ümberringi laiale waus ja kõik järwepealist täitis.
Lossist seisiwad aga weel paljast neli müüri alles
ja lahtiste usteist ja akendest paistis tagand luu-
walge läbi. Lossi seest ega wäljast ei olnud üht
sadet enam näha, kõik oli surma waikus. Üksi
järwe peal oli weel lossi riietade puru ja tükka
ujumas. Kõhitud ja liigutatud pöörsiwad kalamees

oma pojaga oma hõletatuffe alla tagasi ja tänasi-
wad Jesandat tema armulise ja imeliku hoidmise
ja kaitsmise eest — ja kustutatiwad omad liin-
lad ära. —

Mõni linn hiljem tuliwad lossi härra sugulased
sinna ja otsisiwad nende wana rufude alt jahilossi.
Aga eht küll kõik alles niisammuti puutumatta
seisis, kuidas see sel hirmu-kõik oli langenud —
kalamees ei olnud puhta südametunnistuse pärast
ühegi asjaesse puutunud — ei leidnud nemad siiski
midagi neist kalli asjadest, mis seal majas oliwad
olnud — la mitte üht lusikast, sellega kohlwi oleks
wõinud liigutada. Kui küllalt oliwad otsinud ja
wäsitanud, jahutasiwad ja puhkasiwad n'ad kalamehe
juures ja linnitasiwad endid wärskle kaladega.
Eõõmalaua üttles wanem nende seast poisid wastu:
Willi, mis ja weel iial lossi asjadest peaksid
leidma, olgu labida, kää eht noodaga, see olgu sinu
jagu. Seal juures mõtle meie peale omas palwes.
Labida ja kääga otsis pois küll, aga ei leidnud
midagi. Aga hiljemine, mõne aasta pärast, ikka,
kui wana wõrk oli kalli kärejennud ja unt alles
hakatati tegema, siindis, et ta fõrd ühe kalli jooma-
peetri, eht hõberaagna eht münd midagi weest wälja
tõmbas. Ta ostis nende leitud asjade eest takku
ja linu. Ta naene fedras neid lõngaks ja ta ise